

MỘT CHÚT NHỚ VỀ NGÀY LỄ BỒN MẠNG 8/9

Nguyễn Đình Nghi 67

Hàng năm cứ độ thu hoạch lúa vụ 8 xong là Ct thấy các em nhỏ lục tục rủ nhau đến trường khai giảng năm học mới làm nhớ về ngày xưa: Ngày nhập trường Tiểu chủng viện Sao Biển...

Cách nay hơn năm mươi năm, ba tháng hè Ct vô tư bay nhảy thả diều tắm sông câu cá bống... Thịnh thoảng vừa “lẻ” (dắt con bò cho ăn cỏ ở bờ ruộng gọi là lẻ) con bò Ngựa vừa tay cầm truyện đọc chăm chú vào giấc chiều mát, hoặc chơi banh ở Gò Mả Thánh (nghĩa trang giữa của giáo xứ)... Nhưng mới ngoảnh đi ngoảnh lại chơi chưa đã đã đến ngày nhập trường. Tình cảm của ngày ấy xen lẫn 2 nỗi nhớ: nhớ nhà và nhớ bạn bè còn duyên nợ với tiểu chủng viện... Gặp lại nhau, bạn bè thấy

Ct vừa đen vừa gầy. Tuy mừng nhưng cũng buồn vì cái gầy cái đen nhem ấy...

Tự trường vừa mới ít ngày còn đang nhớ nhà thì chợt ngày vui tới: ngày 8/9 mừng kính Sinh nhật Mẹ. Ngày vui đó làm vui nổi nhớ nhà khiến Ct nhớ mãi. Đối với các bạn ở nhà thì chả có gì lạ, nhưng với Ct lại rạo rức vì là một ngày khác với mọi ngày. Ngày đó được tự do chơi banh tắm biển, được ăn ngon lại được xem xi-nê tối đó... Bây giờ nhớ lại những kỉ niệm xưa cũng đủ thấy vui. Nhìn vào những tấm hình đen trắng mặc đồng phục chụp chung với các đồng nghiệp tại Đồi Đúc Mẹ là biết ngày lễ bốn mạng 8/9. Bạn bè trong ảnh có một số Ct đã quên mặt quên tên, hơn nữa lại có khi bật tin, hoặc đã về nhà Cha mà Ct cũng chưa biết hết... Đúng là quà đất tròn, nhưng cũng còn lắm chỗ gập ghềnh đáng tiếc!

Quay lại ngày bốn mạng Sao Biển. Chụp hình ăn sáng xong Ct được tự do thông thả cả ngày. Không bận lo học, cũng không nhớ nhà, mà chỉ biết chạy theo banh rồi tắm biển lặn hụp cho đến mãi giờ cơm trưa, nhưng tắm vẫn chưa đã. Bữa cơm hôm đó đặc biệt ngon hơn các bữa ăn trong tiểu chủng viện. Ct vẫn còn nhớ cái trứng vịt luộc và chai xá xí chỉ được một lần trong năm. Bữa đó ăn rất ngon, vì sau khi tắm biển khiến ai nấy đều cảm thấy đói...

Chiều đến sau khi goûter cái bánh ngọt lại vào hàng đôi trong đồng phục trắng đi dạo. Các chú

dạo chơi nhiều nơi như Hòn Chông, Tháp Bà, đồi Lasan... hoặc Ba Làng, Đường Đệ có bãi tập bắn của trường hạ sĩ quan, có đu giầy tử thần, có anh Lính Đổng Đen bông súng chiến đấu với kẻ thù ngay cổng đối diện với nhà thờ quân đội... Ngoài ra xa hơn có đèo Rù Rì, có hầm đùng rày xe lửa, có mùi khai nước đá dơi tối om om... có khe nước nhỏ giọt bụm tay hứng uống thật đã khát... có Chợ Mới qua cầu xe lửa giữa sông, hoặc xa nữa có Bãi Tiên Kê Gà kề cận Hòn Rùa đùa giỡn dưới làn nước trong xanh thấy tận đáy làm sao quên...V ừa đi dạo mấy anh lớp trên vừa gáy tiếng tây “con ngựa cheval leo lên hòn núi montagne, nó uống nước l’ eau...”. Hoặ đùa nhau câu tiếng Pháp mới học lóm “Tu manges du caca!”, và khoe câu latin vừa được 2 anh lớn dẫn đi dạo bày “Ego sum canis!” mà Ct chả hiểu, nhưng cú nhớ hoài...

Sau khi đi dạo về thì đã xế chiều dịu nắng, Ct lại ôm banh ra sân bóng. Chơi banh đã rồi Ct lại ra biển thám hiểm những sinh vật lạ. Còn nhớ rặng san hô phía nhà nguyện để lại bàn chân trần với duy nhất cái quần đùi trên người lội đá khám phá nào là đồn đột, tôm tít... nào là con ốc bàn tay, con sao biển đỏ trắng 5 cánh lấm chấm... hoặ đàn cá nhỏ đủ màu sặc sỡ mà Ct cố bắt nhưng chẳng bao giờ được... Tắm xong bụng lại đói, Ct rủ bạn vào nhà chơi gần nơi phơi đồ bắt còng “hàn xì” nhai ngấu nghiến một cách ngon lành...

Qua một ngày mừng bốn mạng Tiểu chủng viện Sao Biển thấm mệt, Ct lên giường chưa kịp nhắm mắt đã vội chìm vào giấc ngủ không mộng mị, không ú ớ cũng không nhớ nhà, và thẳng hai cẳng cho đến giờ chuông 4 giờ sáng...

Bây giờ hể đến ngày lễ bốn mạng 8/9 là Ct lại nhớ... hichic

7/9/22